

IK BEN DE ABDIJ

*Vanuit het duister van verloren eeuwen,
vanuit de omwenteling van de eeuwen,
vanuit de tijd - ben ik geboren,
en kom ik tot u.*

*Mijn laatste gebeente is nog onder u :
deze uitgemergelde stenen; deze door de
vingers van langvergane mensen en door de
vingers van de tijd beroerde schaduw van
een abdij.*

Hier

*heerste geweld en inkeer,
hoogmoed en deemoed,
rust en onrust.*

*De mensen, die mij maakten wat ik ben :
een abdij en de schaduw van een abdij,
prenten in mij hun verlangen, hun bezit,
hun geloof,
en ik droeg hun spoor gedurende eeuwen.
Het vluchtigste spoor van de mensen ligt hier.
Onder dit groen en effen veld liggen hun
lichamen.*

*Wie zij waren heeft geen tel,
hun namen vloeien door elkaar in de onbe-
roerde, in de stilste grond, die van de dood.*